

контролю знань студентів у цілому (з урахуванням систематичності і активності роботи за виконання практичних завдань), будуть оцінені в діапазоні від 0 до 40 балів.

Об'єктом контролю знань студентів у формі іспиту є результати виконання письмових екзаменаційних завдань. На іспит виносяться вузлові питання, типові задачі, тести, що потребують творчої відповіді та уміння синтезувати отримані знання і застосувати їх при розв'язанні облікових задач, пов'язаних з документальним оформленням господарських операцій, визначенням кореспонденції рахунків з наведених операцій, відображенням їх даних в облікових регістрах.

Перелік та зміст екзаменаційних завдань (усього 25), критерії їх оцінювання включаються до робочої програми дисциплін і доводяться до студентів на початку семестру. Екзаменаційні завдання включають 6 питань, чотири з яких — теоретичні, а два — задачі. В межах екзаменаційного завдання кожне із питань оцінюється за шкалою 10; 5; 0 балів.

Результати іспиту оцінюються в діапазоні від 0 до 60 балів. У разі, коли відповіді студента на запитання, що передбачені екзаменаційними завданнями, оцінені менше ніж в 30 балів, він отримує незадовільну оцінку за результатами іспиту та незадовільну загальну підсумкову оцінку. В цьому разі отримані результати поточного контролю не враховуються.

М. Й. Хорунжий, канд. екон. наук, професор
кафедри аграрного менеджменту

МЕХАНІЗМ БЛОЧНО-МОДУЛЬНОГО КОНТРОЛЮ ЗНАНЬ З ДИСЦИПЛІНИ «ОРГАНІЗАЦІЯ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ»

Насиченість навчальних планів значною кількістю дисциплін і зокрема фахового спрямування ставить питання пошуку ефективних методів засвоєння кожної з них.

Практика викладання засвідчила, що одним із методів досягнення цієї мети є блочно-модульний спосіб викладання та перевірки рівня і повноти засвоєння знань студентів.

Дисципліною, яка безпосередньо впливає на формування спеціалістів у сфері аграрного менеджменту, є «Організація агропромислового комплексу». Головна мета дисципліни — дати студентам той необхідний багаж знань, який дозволить їм з позицій вимог ринкової економіки об'єктивно оцінити сучасні проце-

си агропромислової інтеграції та сформувати науково-обґрунтовану концепцію щодо створення спеціалізованих продуктових вертикалей (підкомплексів) ринкового типу. Власне, в такий спосіб і має здійснюватися становлення агропромислового виробництва взагалі і агропромислових формувань зокрема на сучасному етапі розвитку аграрної економіки України.

Навчальною програмою дисципліни передбачене вивчення 10 тем. У підручнику «Організація агропромислового комплексу» кожна тема викладається за алгоритмом «передумови і фактори — суть і особливості — дія — економічний механізм — основи функціонування в ринковій економіці». До кожної теми додається перелік контрольних запитань, а також база знань (ключові поняття і терміни), що сприяє полегшенню процесу самопідготовки.

Відповідно до вимог університетської практики щодо перевірки знань студентів і здійснення проміжного, а також підсумкового контролю в даній дисципліні, всі десять тем розподілені на два блоки (модулі), кожен з яких має своє конкретне завдання і кінцеву мету. Обидва блоки охоплюють конкретні теми дисципліни і завдання, які студент має виконати як результат вивчення даних тем.

У загальних рисах розподіл тем і завдань між блоками такі:

Блоки	Теми дисципліни, які охоплює блок	Завдання, які слід виконати на основі освоєння даних тем
Перший	<ol style="list-style-type: none"> 1. Формування АПК — об'єктивний процес поглиблення суспільного поділу праці. 2. АПК — логічне завершення процесу агропромислової інтеграції. 3. Перша сфера. Її роль у розвитку АПК. 4. Друга сфера — головна ланка агропромислового комплексу. 5. Третя сфера та її роль у створенні кінцевого продукту АПК. 6. Виробнича інфраструктура та її функціональне призначення. 7. Соціальна інфраструктура АПК. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Вибір студентом галузі сільськогосподарства і побудова на цій основі її структурного «дерева». 2. Доведення необхідності інтеграції обраної галузі з відповідним промисловим (переробним) забезпеченням і формування на цій основі агропромислового «тандему». 3. Вибір і обґрунтування напряму агропромислової інтеграції. 4. Опис технологічного процесу одержання кінцевого продукту інтегрованого виробництва з виокремленням досільськогосподарської, сільськогосподарської і післясільськогосподарської ланок.
Другий	<ol style="list-style-type: none"> 8. Агропромислові формування та основи їх функціонування. 9. Продуктові підкомплекси як основа організації агропромислових формувань. 10. Економічний механізм АПК. 	<ol style="list-style-type: none"> 5. Формування агропромислового циклу одержання кінцевої продукції з деталізацією його на аграрний, переробний і торговий цикли. 6. Розробка та обґрунтування механізму міжгалузевих відно-

		син у рамках агропромислового формування. 7. Схематичне зображення і опис структури спеціалізованої продуктової вертикалі.
--	--	---

Як видно з вище наведеного перший блок базується на вивченні 7 тем дисципліни (70 %) і виконанні 4 завдань (57 %). Відповідно до цього і будується процес перевірки знань (проміжного контролю), а саме:

- перший блок студенти представляють і захищають через 2,5 місяця від початку занять;
- другий блок — за тиждень до початку сесії.

Побудова контролю і перевірки знань у такий спосіб має виключно важливе значення, оскільки одночасно вирішуються важливі завдання навчального процесу, а саме:

1. Досягається узгодженість і послідовність у вивченні теоретичних аспектів кожної теми та їх практичної адаптації.

2. Студенти мають можливість на практиці перевірити свою власну обізнаність з тих чи інших проблем агропромислової інтеграції.

3. Самостійний вибір, побудова і обґрунтування основних параметрів функціонування продуктової вертикалі й слід вважати логічним завершенням вивчення даної дисципліни.

Усі завдання виконуються в окремому зошиті, своєчасно здаються викладачеві та захищаються студентами, що є підставою здійснення об'єктивного оцінювання засвоєння знань і виявлення готовності студентів до іспиту.

С. Антонюк, канд. екон. наук, доцент

ПІДСУМКОВА ОЦІНКА ЗНАТЬ І НАВИЧОК СТУДЕНТІВ — ЗА РОБОТОДАВЦЯМИ

Статус європейської держави та потреби науково-технічного і соціального розвитку ставлять перед Україною нові цілі в галузі освіти:

- якість освіти має відповідати світовим стандартам;
- обсяг та рівень підготовки кадрів мусить повністю забезпечувати сучасний виробничий потенціал країни.

Від підготовки якісного кадрового потенціалу залежить загальний стан економіки України сьогодні і на перспективу. При цьому